

Bakalářská práce

Student : Vladimíra KOUČKÁ

Obor : ČJ - D

Název práce v českém jazyce : Obsluhoval jsem anglického krále : porovnání románu a filmové realizace

Název práce v anglickém jazyce : I served the king of england : comparison of the novel and the cinematization

Oponent bakalářské práce : Prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Posudek oponenta bakalářské práce :

Téma porovnání literárního díla a jeho následného zfilmování je metodologicky neobyčejně náročné (vedle dobré znalosti kódu literárního vyžaduje alespoň elementární povědomí o kódu filmového umění), na bakalářskou práci možná až příliš. Autorka si však s nelehkým zadáním poradila bez větších problémů; přispěla k tomu i skutečnost, že se na svůj úkol vyzbrojila zvládnutím značného objemu náročné sekundární literatury, jak z oblasti literární teorie, tak z oblasti teorie filmu. Dospěla tak k dobrému povědomí o specifičnosti obou kódů, jejich styčných bodech i zásadních rozdílech; prokázala to ve vstupních i průběžně zařazovaných teoretických pasážích, kde dokázala stručně a funkčně osvětlit potřebné základní informace.

Samotná analýza shod a rozdílů (na ty se autorka z pochopitelných důvodů soustředila především) samozřejmě není zcela vyčerpávající, snaží se však být komplexní. Nejde jen po rovině tematické (i když té se věnuje podrobněji), nýbrž všímá si (byť stručněji) i kompozice nebo problematiky vizualizace slovního sdělení. Někdy přitom zbytečně ulpívá na konstatování rozdílů mezi románem a filmem, přičemž uvedená zjištění (např. o zbytnění postavy pana Waldena) si přímo říkají o interpretaci dopadů těchto rozdílů na sémantiku díla. Na druhou stranu je pravda, že k některým z těchto zjištění (např. k vypuštění postavy hrdinova mentálně postiženého synka) se vrací v kapitole Významová rovina, kde už tato interpretace je. Samozřejmě by přitom bylo možno jít dál a hloub, nicméně jde o práci bakalářskou, nikoli magisterskou a z hlediska hodnocení je proto nejdůležitější, že autorka prokázala schopnost účinného vhledu do zvolené problematiky, byť ji nevyčerpala do dna.

O serióznosti jejího zájmu o zvolené téma svědčí i skutečnost, že neváhala zkontaktovat a vyzpovídat režiséra filmové verze; záznam zajímavého rozhovoru s ním je přílohou práce. Otázky, jež mu přitom kladla, znovu dokládají její dobré porozumění podstatě věci; zdokumentované režisérovy odpovědi jsou cenným pramenným materiálem pro další zájemce o tuto problematiku.

Ve svém srovnání autorka dobře vystihla, že – podobně jako v Postřizínách či Ostře sledovaných vlacích – Jiří Menzel i zde inklinuje ke „změkčení“ jisté syrovosti a nemilosrdnosti Hrabalova vidění, a to posílením idylizujících prvků jeho fikčního světa a oslabením existenciální naléhavosti hrdinova životního příběhu. Na rozdíl od jiných recenzentů (jejichž názory v práci zmiňuje) se však nedomnívá, že by tím došlo k podstatnému zkreslení charakteru literární předlohy a jejího myšlenkového vyznění. Podle jejího názoru toto změkčení dobře slouží režisérově snaze přiblížit stěžejní Hrabalovo dílo těm, kdo by ho pro jeho netradiční způsob narace a složitou polytematickou kompozici patrně nikdy nepřčetli, s oporou filmové verze se však třeba do četby pustí. Vyjadřuje tak své přesvědčení, že film a literatura si nutně nemusejí konkurovat, nýbrž mohou si i pomáhat.

Návrh klasifikace: výborně

V ..... dne 09

...

.....